

ΥΠΌΤΙΤΛΟΙ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ 30ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ & 13ου ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ ΔΡΑΜΑΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 06 - ΣΑΒΒΑΤΟ 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2007

Πριν πέσει η αυλαία

Έχουμε φτάσει αισίως στην έκτη μέρα του Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας και πλησιάζουμε πια στο μεγάλο φινάλε της εκδήλωσης, που γιορτάζει με λαμπρότητα τα τριακοστά γενέθλιά της. Η αίθουσα "Ολύμπια" θα φιλοξενήσει, όπως και το Δημοτικό Ωδείο, και σήμερα τους διαγωνιζόμενους (και μη) σκηνοθέτες, τους κριτικούς κινηματογράφου που βρίσκονται εδώ, τους παραγωγούς, σεναριογράφους, τεχνικούς του σινεμά, αλλά και τους θεατές, που με την συνεπή παρουσία τους φανερώνουν ότι αυτές οι μικρής διάρκειας ταινίες απευθύνονται σε κοινό, και μάλιστα όχι περιορισμένο. Αύριο θα είναι η ώρα των βραβείων, κάποιοι θα πανηγυρίσουν, κάποιοι άλλοι θα στενοχωρηθούν, όμως σημασία έχει πάντα και το ταξίδι, η διαδρομή προς τον στόχο. Σημασία έχει δηλαδή ότι όλοι εσείς που συμμετείχατε σ' αυτό το Φεστιβάλ εκθέσατε τις ιδέες σας, αλλά και ήρθατε σε επαφή με τον κόσμο, είδατε αντιδράσεις του (θετικές ή αρνητικές). Όλα τα άλλα, ακόμα και τα βραβεία, είναι δευτερεύοντα μπροστά σ' ετούτη την υπέροχη διαδικασία...

Μετά το μάθημα του Λοπουσάνσκι, για το πώς από την πρώτη απλή σκέψη, περνά κανείς σταδιακά στην υλοποίηση ενός σεναρίου και μιας ταινίας, αύριο το πρωί οι πιο απαιτητικοί από σας θα έχουν την ευκαιρία να ακούσουν την κριτική αποτίμηση των όσων είδαμε όλο αυτό το διάστημα στη Δράμα, από δυο ανθρώπους που έχουν και την ικανότητα και την εμπειρία να αποτυπώνουν απόλυτα συγκροτημένα το τι συνέβη φέτος κινηματογραφικά στην τριακοστή δραμινή γιορτή των εικόνων. Η Όλγα Μάρκοβα από τη Βουλγαρία και ο Δημήτρης Χαρίτος από την Ελλάδα είναι συνεπείς διαχρονικά κριτικοί κινηματογράφου, που θα βρίσκονται αύριο στις 12:00 το μεσημέρι στο Αίθριο των γραφείων του Φεστιβάλ για να σας δώσουν τη συνολική εικόνα όσον αφορά στην ποιότητα και το περιεχόμενο των φιλμ.

Αυτοί είναι και οι πιο κατάλληλοι για να αναλύσουν το εάν κάποια χαρακτηριστικά που πιο εύκολα εντοπίζονται στις μικρού μήκους δημιουργίες, όπως είναι ο πειραματισμός, και η αστείρευτη ευρηματικότητα πέρα από την τετριμμένη αφήγηση υπάρχουν σε ικανές ποσότητες, όπως επίσης και αν διαφάνηκαν νέα ταλέντα, παιδιά στα οποία θα μπορούσε να ελπίσει κανείς βάσιμα για το μέλλον του ελληνικού, ευρωπαϊκού ή και παγκόσμιου κινηματογράφου. Σε δυο μήνες, ένα άλλο Φεστιβάλ, επίσης τόσο εθνικό όσο και Διεθνές, που διεξάγεται στη Θεσσαλονίκη, θα προκαλέσει νέα συζήτηση: για την μεγάλη μήκους ταινία πια. Οι περισσότεροι θα είμαστε και εκεί, για να δούμε και πάλι τις εξελίξεις στην καλλιτεχνική έκφραση εντός, εκτός και... επί τα αυτά. Για την ώρα ας χαρούμε τα ύστερα πλάνα της Δράμας κι ας αρχίσουμε μεταξύ μας τα στοίχημα για το ποιοι θα πάρουν τις διακρίσεις. Κρίμα που δεν υπάρχει "Πάμε στοίχημα" και γι' αυτό!

Δημοσθένης Ξιφιλίνος

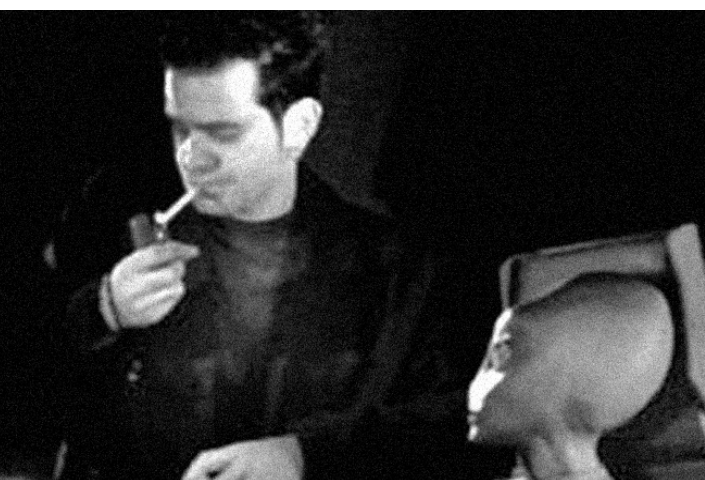

Αναδρομή στο παρελθόν

Σταχυολογώντας ταινίες και δημιουργούς από τα 30 χρόνια του φεστιβάλ

Ένας λαμπερός ήλιος*

Προς τη νίκη

Υψωμα 33

5η πενταετία: 1998 - 2002

Στο 21ο φεστιβάλ, το 1998, το πρώτο βραβείο ταινίας μυθοπλασίας κέρδισε το φιλμ του Δημήτρη Κουτσιαμπασάκου "Υψωμα 33". Ένα μικρό στρατιωτικό φυλάκιο στα παράκτια ακριτικού νησιού του Αιγαίου. Αποστολή του, η επιτήρηση της περιοχής και η συλλογή πληροφοριών για τον εχθρό. Μια έφοδος, ένας δόκιμος που φοβάται τιμωρία και θέλει να ξεσπάσει, ένας "νέος" απογοητευμένος από τον χωρισμό του, μια απόπειρα αυτοκτονίας και μια... βοσκοπούλα, όλα μπλέκουν και συνδυάζονται στα 40 λεπτά της ταινίας...

Ο Δημήτρης Κουτσιαμπασάκος γεννήθηκε το 1967. Σπούδασε σκηνοθεσία κινηματογράφου και τηλεόρασης στο Πανρωσικό Κρατικό Ινστιτούτο Κινηματογράφου της Μόσχας (VGIK). Ταινίες του έχουν διακριθεί σε ελληνικά και ξένα φεστιβάλ. Το 2006 σκηνοθέτησε την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του, "Ο γιος του φύλακα". Και φέτος είναι μέλος της κριτικής επιτροπής του διεθνούς τμήματος εδώ στη Δράμα.

Στο 22ο φεστιβάλ, το 1999, το πρώτο βραβείο ταινίας μυθοπλασίας κέρδισε η ταινία του Στρατή Βουγιούκα "Ενα βήμα ακόμα". Εκείνη τη χρονιά, το 2ο βραβείο είχε κερδίσει ο "Αμερικάνος" του Χρήστου Δήμα, μια από τις καλύτερες ταινίες που βραβεύτηκαν ποτέ στο συγκεκριμένο φεστιβάλ...

Στο 23ο φεστιβάλ, το 2000, το πρώτο βραβείο ταινίας μυθοπλασίας κέρδισε η ταινία του Βασίλη Λουλέ "Ενας λαμπερός ήλιος".

Η Νατάσα ανοίγει το παράθυρό της για να ζεσάνει το καθαρό της πρόσωπο στο λαμπερό ήλιο. Η Νατάσα είναι μετανάστρια από τη Ρωσία. Ζει στην Ελλάδα, καθαρίζει σκάλες, στέλνει χρήματα στους δικούς της και μαθαίνει ελληνικά. Από το κρύο της πατρίδας της βιώνει τη μετάβαση στη ζέση της ξένης χώρας, από την αθωότητα της αληθινής αγάπης που έμεινε πίσω για πάντα, στην αγοραπωλησία του έρωτα...

Ο Βασίλης Λουλές γεννήθηκε στα Τρίκαλα. Σπούδασε ηλεκτρολόγος μηχανικός στο ΕΜΠ και κινηματογράφο στη Σχολή Χατζίκου. Εργάστηκε στο Κινηματογραφικό Αρχείο του Υπουργείου Εξωτερικών, στην ταξινόμηση παλαιών κινηματογραφικών επικαίρων. Οι μικρού μήκους ταινίες μυθοπλασίας που σκηνοθέτησε τιμήθηκαν με βραβεία στην Ελλάδα, προβλήθηκαν σε πολλά φεστιβάλ του εξωτερικού και συμπεριλήφθηκαν σε ελληνικά και διεθνή αφιερώματα.

Στο 24ο φεστιβάλ, του 2001, το πρώτο βραβείο ταινίας μυθοπλασίας κέρδισε η ταινία του Παναγιώτη Φαφούτη "Ο Γκόγκος".

Αργύρης: Τι είν' αυτά; Βασιλική: Τραπεζομάντιλα... Αργύρης: Πώς, ρε Βασιλική; Βασιλική: Ο Γκόγκος! Βερεσέ ο Γκόγκος! Αργύρης: Να ξεμπερδέψεις μόνη σου με τον Γκόγκο...

Ο Παναγιώτης Φαφούτης γεννήθηκε στην Πάτρα. Σπούδασε Νομικά και Σκηνοθεσία. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα για τον κινηματογράφο και την τηλεόραση. Το 2005 γύρισε την μικρού μήκους ταινία "Τα σαλιγκάρια της Λουλούς", ενώ η σπουδαστική του ταινία ήταν το "Η ζωή είναι βραχεία" (1999).

Στο 25ο φεστιβάλ, του 2002, το πρώτο βραβείο ταινίας μυθοπλασίας κέρδισε η ταινία του Θανάση Νάσκαρη "Προς τη νίκη".

Ο Αντρέας προσπαθεί απεγνωσμένα να φτάσει στο σπίτι της καλής του, την οποία έχει στήσει για το δείπνο. Στο δρόμο, όμως, ένας... ιπτάμενος δίσκος θα του σβήσει τη μηχανή του αυτοκινήτου. Η συνεννόηση με τους δύο εξωγήινους αποδεικνύεται δύσκολη. Κι άντε να πείσει μετά την καλή του ότι τον... απήγαγαν εξωγήινοι...

Στο επόμενο φύλλο θα ασχοληθούμε με την τελευταία πενταετία.

Θόδωρος Γιαχουσιτίδης

Σημείωση: για το παραπάνω κείμενο χρησιμοποιήθηκαν ως πηγές το βιβλίο "Λεξικό ελληνικών ταινιών μικρού μήκους" της Αλίντας Δημητρίου και τα site www.dramafilmfestival.gr www.filmfestival.gr www.gfc.gr και www.shortfilm.gr

υποτίτλοι

Αρχισυντάκτης: Δημοσθένης Ξιφιλίνος
Συντάκτες: Μαρίνα Αγγελάκη, Θόδωρος Γιαχουσιτίδης, Αλέξανδρος Μιλκίδης, Μαριάννα Ράντου
Μεταφράσεις: Χριστίνα Σιαμιδού
Σχεδιασμός: Αλέξης Κουβαριτάκης
Εκτύπωση: Art Studio Δράμα

subtitles

Editor in Chief: Dimosthenis Xifilinos
Editors: Marina Aggelaki, Theodor Giahoustidis, Alexandros Milkidis, Marianna Randou
Translations: Christina Siamidou
Artwork: Alexis Kouvaritakis
Print: Art Studio Drama

5th fiver year period: 1998 – 2002

At the 21st Festival, in 1998, the First Prize for fiction film went to Dimitris Koutsibasakos for his film "Rise 33".

A small military guardhouse on the coastline of a remote Aegean island. The mission was to watch over the area and to collect information about the enemy. A test drill, an officer who fears punishment and wants to blow some steam, a "tenderfoot" who is disappointed from his breakup with his girlfriend, an attempted suicide and a...shepherdess, all get tangled up and connect with each other in the 40 minutes of this film...

Dimitris Koutsibasakos was born in 1967. He studied Film and Television Direction at the Panrussian National Film Institute of Moscow (VGIK). His films have received awards in Greek and international festivals. In 2006 he directed his first feature film, entitled "The guard's son". This year, he is a member of the Jury of the International Section here in Drama.

At the 22nd Festival, in 1999, the First Prize for fiction film went to Stratis Vougioukas for his film "One more step". That year, the Second Prize went to Christos Dimas for his film "The American", one of the best films to ever receive an award at this Festival.

At the 23rd Festival, in 2000, the First Prize for fiction film went to Vassilis Loules for his film "A bright sun".

Natasha opens her window to warm her clean face under the bright sun. Natasha is an immigrant from Russia. She lives in Greece, cleaning staircases, sending back money to her folks and learning how to speak Greek. She is experiencing the transition from the cold weather of her country to the warmth of a foreign country, from the innocence of true love that was left behind forever, to the buying and selling of prostitution...

A flashback

A collection of films and filmmakers in the 30 years of the festival

Vassilis Loules was born in Trikala. He studied Electrical Engineering at the National Metsoveion Polytechnic School of Athens, and Cinema studies at the Chatzikos Film School. He worked at the Film Archives of the Foreign Ministry, in organizing old film news. The short fiction films that he directed received awards in Greece, were screened in many international festivals and were included in Greek and international events. At the 24th festival, in 2001, the First Prize for fiction film went to Panagiotis Fafoutis for his film "Gogos".

Argiris: What are these? Vassiliki: Table covers... Argiris: How, my dear Vassiliki? Vassiliki: It was Gogos! Credit by Gogos! Argiris: You clean out your mess with Gogos on your own...

Panagiotis Fafoutis was born in Patra. He studied Law and Direction. He lives and works in Athens, for the cinema and television. In 2005 he filmed the short film "The snails of Lulu", while his student film was "Life is short" (1999).

At the 25th festival, in 2002, the First Prize for fiction film went to Thanasis Naskaris for his film "To victory".

Andreas is desperately trying to get to his girlfriend's house, since he is late for their dinner appointment. However, on his way a...flying saucer turned off his car engine. Communicating with the two aliens proved to be difficult. And then he would have to convince his girlfriend that he was...abducted by aliens...

In the next issue we will look into the last five years of the Festival

Thodoros Giachoustidis

PS: The sources that were used for this essay were the book "Lexicon of Greek short films", by Alinda Dimitriou and the websites www.dramafilmfestival.gr www.filmfestival.gr and www.shortfilm.gr.

Κυριάκος Κατζουράκης

Παρατηρώντας, αξιολογώντας, κρίνοντας...

Από τους πιο γνωστούς Έλληνες ζωγράφους, σκηνοθέτης και καθηγητής στο τμήμα Εικαστικών της Σχολής Καλών Τεχνών του ΑΠΘ, ο Κυριάκος Κατζουράκης, προσκλήθηκε φέτος να βάλει τις πινελιές του και στο Φεστιβάλ της Δράμας, από τη θέση του Προέδρου της ελληνικής κριτικής επιτροπής. Η σχέση του με τον κινηματογράφο μετράει τέσσερις δεκαετίες...

Συνέντευξη στη **Μαρίνα Αγγελάκη**

Ποια είναι η σχέση της ζωγραφικής με τον κινηματογράφο;

Ο κινηματογράφος είναι μια συνέχεια της ζωγραφικής. Γι' αυτό καμιά φορά τσαντίζομαι όταν λένε, εικαστικός κινηματογράφος, μη εικαστικός κινηματογράφος. Είναι εικαστικός ο κινηματογράφος, ούτως ή άλλως.

-Θεωρείτε τον εαυτό σας περισσότερο ζωγράφο ή κινηματογραφιστή;

Νομίζω ότι είναι το ίδιο. Δεν μπορώ να το ξεχωρίσω.

-Πώς βλέπετε τον ελληνικό κινηματογράφο σήμερα;

Όλη η ιστορία είναι ότι κάπου-κάπου εμφανίζεται μια ταινία διαμάντι κι όλοι χαιρόμαστε.

-Τις ταινίες μικρού μήκους;

Οι ταινίες μικρού μήκους είναι πιο ελπιδοφόρες. Πρώτον γιατί συναντάς πιο συχνά διαμαντάκια και δεύτερον, ο μικρομηκάς, κάνοντας μια καλή ταινία, δεν είναι δύσκολο να κάνει και μια δεύτερη, μια τρίτη, εφόσον έχει ταλέντο. Κι αν καταλάβει την αξία της μικρού μήκους, μπορεί να κάνει τη διαδρομή του εκεί, παράλληλα με ότι άλλο κάνει.

-Ποια είναι η πραγματική αξία της, κατά τη γνώμη σας;

Μπορείς να αφηγηθείς, σε περιορισμένο διάστημα, απόλυτα ελεύθερα και ανεξάρτητα οικονομικά. Να βρεις είκοσι και τριάντα χιλιάδες ευρώ τα βρίσκεις, να βρεις μισό εκατομμύριο ευρώ δεν το βρίσκεις. Κι αν το βρεις, θα έχεις την υποχρέωση να είσαι ανταποδοτικός.

-Τι πιστεύετε για την ψηφιακή τεχνολογία;

Είναι το μέλλον. Η απόλυτη ελευθερία που δίνει το βίντεο είναι το μεγαλύτερο όπλο των μικρομηκάδων αυτή τη στιγμή.

-Κι ο κίνδυνος της ευκολίας;

Είναι σαν κάποιος να μου πει ότι από δω και πέρα μπορείς να 'χεις τα καλύτερα χρώματα τσάμπα. Ρέμπραντ χρώματα! Θα με εμποδίσουν τα τσάμπα χρώματα να 'μαι καλός ζωγράφος; Αν είμαι καλός ζωγράφος, είμαι καλός ζωγράφος.

-Ποια ελαττώματα εντοπίζετε στους σημερινούς κινηματογραφιστές;

Οι Έλληνες κινηματογραφιστές κολλάνε σε μια ιδέα που έχουνε στο μυαλό τους και ψάχνουν μετά πώς η πραγματικότητα, ο φακός δηλαδή, θα ανταποκριθεί σ' αυτή τους την ιδέα. Ενώ ο κινηματογράφος είναι

ακριβώς το ανάποδο. Όπως λέει ο Ταρκόφσκι, ο κινηματογράφος είναι σαν μια ολόκληρη ζωή, ένα ευθύγραμμο νήμα απ' το οποίο διαλέγεις τα κομμάτια που σου συνθέτουν την ιστορία. Το 90% των ταινιών γενικά, όχι μόνο μικρού μήκους, είναι ιδέες διάχυτες που δεν έχουν σενάριο.

-Διδάσκεται ο κινηματογράφος;

Ναι. Όλες οι τέχνες διδάσκονται. Δεν είμαι υπέρ της άποψης ότι η τέχνη δεν διδάσκεται. Σήμερα ο νέος έχει όλα τα άλλα δεδομένα εκτός την άποψη μέσα από μια, στοιχειοθετημένη με επιστημονικό τρόπο, οργανωμένη παιδεία. Και, εντέλει, μπορείς να προσφέρεις το τίποτα και να απαιτείς απ' τα παιδιά να σου κάνουν ένα διαμάντι; Είναι λάθος. Είναι κακό.

-Τι γνώμη έχετε για τα βραβεία;

Εγώ είμαι εναντίον των βραβείων γενικά. Η συμμετοχή ήδη είναι ένα βραβείο, όταν η επιλογή γίνεται με αυστηρά κριτήρια. Στα φεστιβάλ, ειδικά τα μικρού μήκους - χωρίς να θέλω να κρίνω τη Δράμα - νομίζω θα έπρεπε να προβάλλεται ένα πανόραμα των άξιων ταινιών χωρίς βραβεία. Αυτό θα ήταν για μένα μια γιορτή για το σινεμά. Και για τα παιδιά. Γιατί αν δεν είχαν την προσδοκία του βραβείου, θα μιλούσαν μεταξύ τους. Θα χαιρόνταν πραγματικά. Καταλαβαίνετε τι χάνουνε; Μια ευκαιρία συναλλαγής...

-Όμως την Κυριακή θα δώσετε, σε έναν και μόνο μικρομηκά, το 1ο βραβείο Μυθοπλασίας...

Κοιτάξτε, υπάρχει το χριστιανικό: μην κρίνεις για να μην κριθείς. Χριστιανός δεν είμαι. Ξέρω τους κανόνες του παιχνιδιού. Έχω κριθεί και έχω κρίνει. Είναι πολύ άσχημο να βρεθείς στη θέση να κρίνεις, σε ένα περιορισμένο σινάφι ανθρώπων, την ώρα που είσαι κι εσύ κατασκευαστής. Μπαίνεις σε μια, άλλου τύπου, συναλλαγή που δεν είναι καλό πράγμα.

-Δεν υπάρχει άλλος τρόπος;

Πρέπει κάθε φορά που κρίνεις να αρθείς από αυτό το επίπεδο και να γίνεις ένας αντικειμενικός θεατής. Είναι δύσκολο, αλλά είναι προϋπόθεση. Κι εν τέλει, εφόσον υπάρχει το βραβείο, γιατί να το δώσει ένας άλλος κι όχι εγώ; Μου δίνεται κι η ευκαιρία να πω δημόσια, εκείνη την ώρα, ότι είμαι εναντίον των βραβείων.

Η απόλυτη ελευθερία που δίνει το βίντεο είναι το μεγαλύτερο όπλο των

Kyriakos Katzourakis

Observing, valuating, judging...

Interview to **Marina Aggelaki**

Kyriakos Katzourakis, one of the most famous Greek painters, a director and a Professor at the School of Fine Arts of the Aristotle University of Thessaloniki, was invited to enrich this year's Drama Festival as the President of the Greek Jury. His connection to the cinema has started four decades ago.

-What is the connection between painting and cinema?

The cinema is an extension of painting. That is why I get mad sometimes when they distinguish between art cinema and non-art cinema. Cinema is art, one way or another.

-Do you consider yourself more of a painter or a filmmaker?

I think it's the same. I can't make the distinction.

-In your opinion, what is the state of Greek cinema today?

The whole story is that every once in a while a real gem is made, and then we are all happy.

-What about short films?

Short films hold more promise. First, because you happen upon little gems much more often and second because you are more likely to see successful follow-ups to good short films, if the filmmaker has talent. And if he realizes the value of short films, he can concentrate on these, concurrently with any other endeavors.

-In your opinion, what is the actual value of short films?

You can tell a story in a short time period, totally freely and financially independent. While it may be possible to come up with twenty or thirty thousand euros, it is nigh impossible to come up with half a million euros. And if you are able to find such an amount, you will probably have to reciprocate.

-What do you think about digital technology?

It is the future. The absolute freedom provided by video currently constitutes the biggest weapon in the arsenal of the short-filmmakers.

-What about the risk of complacency?

It's like somebody telling me that from now on I could have the best colors for free. Rembrandt colors! Would free colors prevent me from being a good painter? If I am a good painter, I am a good painter.

-What faults do you see in today's filmmakers?

Greek filmmakers get stuck to an idea that they have thought up and then start looking how reality, i.e. the lens, will adjust to this idea. While the cinema is the exact opposite of that. As Tarkovsky says, the cinema is like a full life, a straight cord out of which you collect the pieces that add up to your story. More than 90% of the films in general, not just short films, are diffuse ideas with no script.

-Can you teach filmmaking?

Yes. All arts can be taught. I am not of the opinion that art cannot be taught. Today young people have everything available to them, except for a viewpoint that is presented through a scientific and organized education. And finally, could you offer nothing and demand from you children to make a gem? It is wrong. It is bad.

-What do you think of the awards?

I am generally against awards. The participation is already an award, when the selection process is made with strict terms. In festivals, especially short film festivals - and I am not trying to pass criticism on the Drama Festival - I believe that a collection of the best films should be screened without any awards. For me, that would be an actual celebration of the cinema. For the children as well. Because they would be talking to each other if the pressure of the awards did not exist. They would really be happy. Do you realize what they are missing? A chance to communicate...

-But on Sunday you are going to give the First Prize for Fiction Film to just one short-filmer...

Look, there is a Christian saying: don't judge, so you will not be judged. I am not a Christian. I know the rules of the game. I have been judged and I have judged. It is very bad to be in a position to judge, in a limited group of people, while at the same time you are a maker yourself. You are entering in a different type of transaction, which is a bad thing.

-Is there no other way?

Every time that you have to judge, you have to rise above that pedestal and become an objective viewer. It is hard, but it is a prerequisite. And finally, since the award is there to be given, why should anyone else give it away and not me? I also get a chance to publicly state, at that time, that I oppose the concept of awards.

μικρομηκάδων αυτή τη στιγμή.

pressroom

Έχουν συνηθίσει να μιλούν με τη γλώσσα του σινεμά. Αυτή την εβδομάδα, οι σκηνοθέτες του Φεστιβάλ μας βάζουν και... **Υπότιτλους!**

They are used to speaking with the language of the cinema. This week the directors of the Festival are offering... **Subtitles!**

Επιμέλεια:

Αλέξανδρος Μιλκίδης,
Μαριάννα Ράντου

Editorship:

Alexandros Milkidis,
Marianna Randou

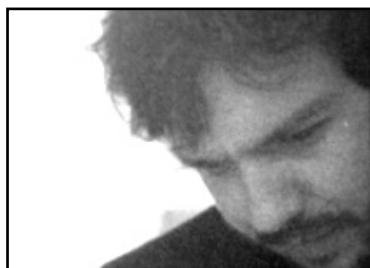

Μίνως Νικολακάκης
☉ **Μαριονέτα**

Η ταινία έχει αρκετά φανταστικά στοιχεία, αν και έχει και κάποια ρεαλιστικά εμβόλιμα πλάνα, τα οποία δικαιολογούν το τέλος της. Θέλαμε να φτιάξουμε έναν κόσμο παραμυθένιο, γι' αυτό και τα σκηνικά στήθηκαν εξ αρχής, χωρίς να χρησιμοποιηθούν ψηφιακά εφέ.

Minos Nikolakakis
☉ **Marionette**

The movie has many fantastic elements, although there are some realistic shots, which can explain the ending. We wanted to create a fairy tale world, which is why the set was created from the beginning, without the use of digital effects.

Μιχάλης Κωνσταντάτος
☉ **Δύο φορές τώρα**

Δύο ζευγάρια την ίδια χρονική στιγμή. Το σύνθετο των ερωτικών σχέσεων ωθεί σε διαντιδράσεις πολλαπλών ερμηνειών.

Michalis Konstantatos
☉ **Two times now**

Two couples at the same moment in time. The complexity of human relations leads to interactions with many interpretations.

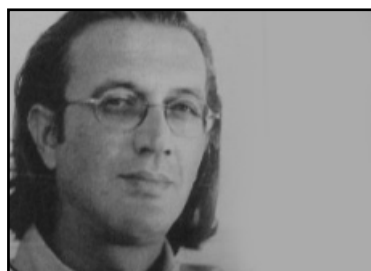

Βασίλης Καζής -
Επίκουρος Τριανταφυλλίδης
☉ **Τριαντάφυλλο για μια μέρα**

Κάνοντας αυτή την ταινία φτάσαμε στα όριά μας. Μάλλον θα φτάσετε κι εσείς βλέποντάς τη. Δείτε τη με δική σας ευθύνη.

Vassilis Kazis -
Epikouros Triantafyllidis
☉ **Rose for a day**

We reached our limits while making this film. You will probably reach yours while watching it. Do so at your own risk.

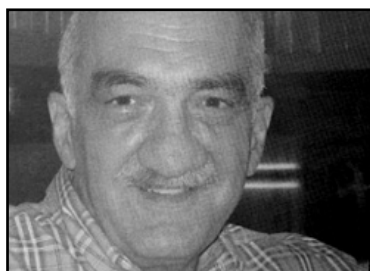

Γιάννης Κατσάμπουλας
☉ **Το πέρασμα**

Είναι μια ταινία χωρίς διαλόγους, σε μια προσπάθεια να γίνει ένα αμιγές σινεμά, στο οποίο θα μιλούν οι εικόνες, οι καταστάσεις και οι ατμόσφαιρες.

Giannis Katsaboulas
☉ **The passage**

This is a film without dialogs, in an effort to create pure cinema, where the images, the situations and the atmosphere do the talking.

Αχιλλέας Κυριακίδης
☉ **Εσωτερικό, νύχτα**

Τρεις ιστορίες σε 17 λεπτά. Οι ήρωές μου προσπαθούν να κλέψουν για δικούς τους λόγους ο καθένας κι εγώ κλέβω χρόνο απ' τη ζωή τους.

Achilleas Kiriakidis
☉ **Interior, night**

Three stories in 17 minutes. My heroes are trying to steal, each for his own reasons, and I am stealing time out of their lives.

Ευάγγελος Τσαουσόπουλος
☉ **Πρωτο βραβείο**

Μπαίνουμε, παίρνουμε, φεύγουμε.

Evaggelos Tsousopoulos
☉ **First award**

We enter, we take, we leave.

Anna Riska

Καλλυντικά - Αρώματα - Μπιζού
DONNA
COSMETICS

Κοσμητικές επιλογές προάγουν ομορφιάς

Σέργιος Κωνσταντινίδης
⊕ **Παραισθήσεις**

Είναι η πρώτη φορά που έρχομαι στη Δράμα, αλλά είναι το δεύτερο φεστιβάλ που πάει η συγκεκριμένη ταινία, μετά του Μόντρεαλ. Το έργο πραγματεύεται την ανάγκη για επιστροφή στη φύση και στις αρχικές αξίες και αισθήσεις.

Sergios Konstantinidis
⊕ **Delusions**

This is my first time in Drama, but this is the second festival for this film, after Montreal. The film is about the need for a return to nature and to the initial values and sensations.

Δημήτρης Άντζους
⊕ **xxx Live**

Είναι η τρίτη φορά που έρχομαι στο φεστιβάλ της Δράμας. Αυτή είναι μια απλή, ιδιαίτερη ιστορία που έγραψε ο Παναγιώτης Ιωσηφέλης, και γυρίστηκε σε μονοπλάνο, μια απόφαση που προέκυψε από το ίδιο το σενάριο. Δεν υπάρχει σχεδόν καμία σκηνοθετική, δραματουργική παρέμβαση. Ο σκηνοθέτης καταθέτει τα όπλα.

Dimitris Angous
⊕ **xxx Live**

This is my third time coming to the Drama Festival. This is a simple, special story written by Panagiotis Iosifelis, and filmed in one shot, a decision that arose from the script itself. There is almost no directorial or dramatic intervention. The director has laid down his weapons.

Τζώρτζης Γρηγοράκης
⊕ **Φαύλος κύκλος**

Η ταινία πραγματεύεται την καθημερινότητα έξι ανθρώπων οι οποίοι εκτονώνονται μέσω της λεκτικής βίας. Αν κάποιος απ' αυτούς αντιδράσει διαφορετικά θα σπάσει το φαύλο κύκλο.

Georgis Grigorakis
⊕ **Vicious circle**

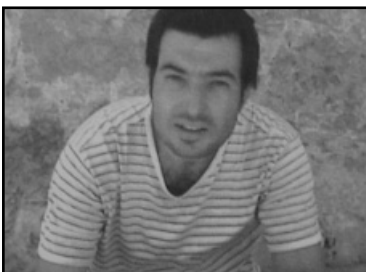
The film is about the daily lives of six people who find release through verbal violence. If any of these had a different reaction, he would break the vicious circle.

Μαρία Μαγκανάρη
⊕ **Κλαίνε την ώρα που τα σκοτώνουν**

Το "κλαίνε την ώρα που τα σκοτώνουν" δεν είναι ταινία επιστημονικής φαντασίας.

Maria Maganari
⊕ **Crying when being killed.**
This is not a science fiction film.

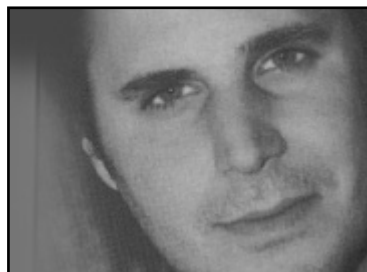

Κώστας Αθουσάκης
⊕ **Spinalonga**

Είναι η τρίτη μου μικρού μήκους ταινία και η δεύτερη που συμμετέχει στο Φεστιβάλ. Αναφέρεται στο νησί της Σπιναλόγκας και στο λεπροκομείο που λειτουργούσε εκεί (φέτος κλείνουν τα 50 χρόνια από το κλείσιμό του) καθώς και στον κοινωνικό αποκλεισμό που βίωσαν οι άνθρωποι που βρίσκονταν εκεί.

Kostas Athousakis
⊕ **Spinalonga**

This is my third short film, and the second to participate at the festival. It is about Spinalonga island and the leper asylum that used to be there (this year marks 50 years since its closing), as well as the social seclusion of the people who were there.

Θωμάς Κιάος
⊕ **Αλυσίδα**

Κύκλος καταπίεσης σε μια σπονδυλωτή ταινία 5 λεπτών.

Thomas Kiaos
⊕ **Chain**

A circle of oppression in a 5 minute film.

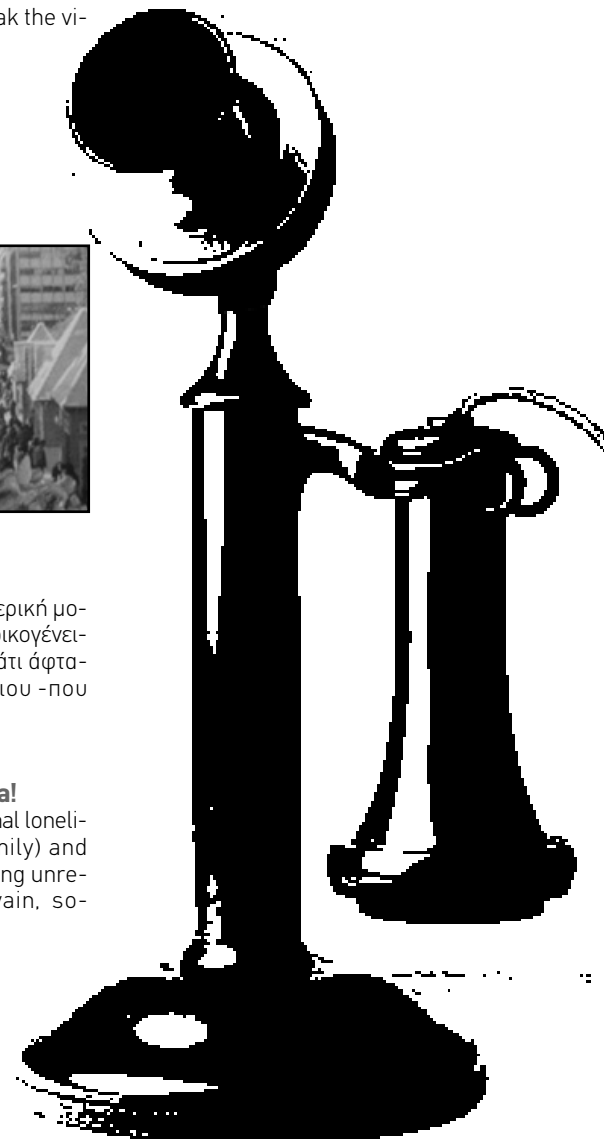

Ιρίνα Μπόικο
⊕ **Καλή χρονιά, μαμά!**

Είναι μια ταινία για την εσωτερική μοναξιά του ανθρώπου (ή μιας οικογένειας) και για την αναζήτηση κάτι άφταστου, αόριστου, ίσως μάταιου -που ονομάζουμε ευτυχία.

Irina Boiko
⊕ **Happy New Year, mama!**

This is a film about the internal loneliness of a person (or a family) and about the quest for something unreachable, vague, maybe vain, something we call happiness.

MAKE UP ARTIST
ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΦΕΤΖΗ

Tel: 25210-45505
Mob: 6976-010282

Καραγιαννίδης
ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ - ΤΣΑΝΤΕΣ
Θ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ 6 & 7 ΔΡΑΜΑ ΤΗΛ. 25210.36077
& 19ης ΜΑΪΟΥ 88
negozio
BENIZEΛΟΥ 6 ΔΡΑΜΑ ΤΗΛ. 25210.31509

MUNICIPAL ENTERPRISE
DRAMA SHORT FILM
FESTIVAL

MINISTRY OF CULTURE
MUNICIPALITY OF DRAMA

subtitles

DAILY NEWSPAPER OF THE 30TH GREEK AND 13TH INTERNATIONAL DRAMA SHORT FILM FESTIVAL
ISSUE NUMBER 06 / SATURDAY 22 SEPTEMBER 2007

Before the fall of the curtain

We have reached the sixth day of the Drama Short Film Festival, and we are approaching the Grand Finale of an institution that is proudly celebrating its thirtieth birthday. The "Olympia" movie theater and the Municipal Conservatory will host the competing (or not) directors, the film critics that are here, the producers, scriptwriters, film technicians and the viewers, who have shown with their continuous presence that these films of short duration actually have a considerable viewing audience. Tomorrow at the time of the awards, some will rejoice, others will be sad, but all that matters is the journey, the route towards the final goal. The important part is that everybody who participated at the Festival had a chance to display their ideas, come in contact with the world, see their reactions, either positive or negative. Everything else, even the awards, is secondary to this wonderful process.

After the masterclass taught by Lopushansky about the process of creating a script and a film starting from an initial concept, tomorrow morning offers an opportunity for the more demanding of you to listen to the critical appraisal of everything we have seen in Drama all these days, by two people who have both the ability and the experience to accurately describe what happened in the film world during this thirtieth celebration of images in Drama. Olga Markova from Bulgaria and Dimitris Charitos from Greece are film critics with a continuous and consistent presence in the field, and they will be at the atrium of the Festival offices tomorrow noon at 12:00 to give you a collective impression regarding the quality and the content of the films.

They are the most suitable people to analyze whether some characteristics that are easier to see in short films, such as experimentation and endless creativity that goes beyond a stale narration can be found in ample quantities, as well as letting us know whether new talents have emerged, kids that we can count upon for the future of the Greek, European or world cinema. In two months, another Festival, both National and International, which will be held in Thessaloniki, will stir up new discussions, this time regarding feature films. Most of us will be there as well, to witness the evolution in artistic expression both locally and globally. For the time being, let's enjoy the final images from Drama, and let's start betting about who will earn the awards. Too bad that there isn't a betting game to cover that as well!

Dimosthenis Xifilinos

